

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Багрової Марини Леонідівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 56, частин першої, другої статті 60 Закону України „Про вибори народних депутатів України“

м. К и ї в
3 вересня 2019 року
№ 234-2(І)/2019

Справа № 3-209/2019(4693/19)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мельника Миколи Івановича – головуючого,
Саса Сергія Володимировича – доповідача,
Шаптали Наталі Костянтинівни,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Багрової Марини Леонідівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 56, частин першої, другої статті 60 Закону України „Про вибори народних депутатів України“ від 17 листопада 2011 року № 4061–VI (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 10–11, ст. 73) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Саса С.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Суб'єкт права на конституційну скаргу – Багорова М.Л. – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність

статтям 22, 24, 38, 64 Конституції України (конституційність) положення частини другої статті 56, частин першої, другої статті 60 Закону України „Про вибори народних депутатів України“ від 17 листопада 2011 року № 4061–VI зі змінами (далі – Закон).

Законом передбачено таке:

– „ 2. Партія, яка висунула кандидата в депутати в одномандатному окрузі, кандидат у депутати, який балотується в одномандатному окрузі в порядку самовисування, після початку виборчого процесу та до подання документів Центральній виборчій комісії для реєстрації вносить на спеціальний рахунок Центральної виборчої комісії грошову заставу в розмірі десяти розмірів мінімальної заробітної плати“ (частина друга статті 56);

– „1. Центральна виборча комісія відмовляє в реєстрації кандидата (кандидатів) у депутати в разі:

- 1) порушення вимог частин четвертої, п'ятої статті 52 цього Закону;
- 2) відсутності документів, зазначених у частині першій статті 54 чи частинах першій або другій статті 55 цього Закону;
- 3) припинення громадянства України кандидата у депутати;
- 4) вибуття особи, висунутої кандидатом у депутати, за межі України для проживання чи з метою отримання політичного притулку;
- 5) визнання особи, висунутої кандидатом у депутати, недієздатною;
- 6) набрання щодо особи, висунутої кандидатом у депутати, законної сили обвинувальним вироком суду за вчинення умисного злочину;
- 7) виявлення обставин, які позбавляють особу, висунуту кандидатом у депутати, права бути обраною депутатом відповідно до статті 9 цього Закону;
- 8) висування кандидата (кандидатів) у депутати від партії, яка здійснює пропаганду комуністичного та/або націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів, їхньої символіки та щодо якої в установленому Кабінетом Міністрів України порядку прийнято рішення про невідповідність її діяльності, найменування та/або символіки вимогам Закону України „Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського)

тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки.

2. Рішення про відмову в реєстрації кандидата (кандидатів) у депутати повинно містити вичерпні підстави відмови. Копія цього рішення не пізніше наступного дня після його прийняття видається (направляється) представнику партії або кандидату у депутати, який балотується в одномандатному окрузі“ (частини перша, друга статті 60).

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається, що Центральна виборча комісія постановою від 24 червня 2019 року відмовила Багровій М.Л. в реєстрації її кандидатом у народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі № 212, зокрема, через те, що грошову заставу внесла не вона особисто, а її представник. Вказану постанову Багрова М.Л. оскаржила до Шостого апеляційного адміністративного суду, який рішенням від 28 червня 2019 року відмовив їй у задоволенні позову. Верховний Суд постановою від 2 липня 2019 року рішення Шостого апеляційного адміністративного суду залишив без змін, зазначивши, що за змістом частини другої статті 56 Закону суб'єктом внесення грошової застави є партія, яка висуває кандидатів у народні депутати України, або особа, яка висувається кандидатом у народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі в порядку самовисування.

Багрова М.Л. стверджує, що внаслідок застосування судами оспорюваних положень Закону порушено її конституційне право бути обраною до органів державної влади, передбачене статтею 38 Основного Закону України, а також низку „основоположних конституційних принципів і гарантій, наданих особі, яка бажає взяти участь у виборах народних депутатів України як кандидат у народні депутати“.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам,

передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу; у конституційній скарзі зазначаються конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України, а також обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (частина перша, пункти 5, 6 частини другої статті 55).

Зі змісту постанови Верховного Суду від 2 липня 2019 року, яка є остаточним судовим рішенням у справі Багрової М.Л., вбачається, що положення частини першої статті 60 Закону, конституційність яких оспорує Багрова М.Л., застосовано частково: з восьми пунктів Верховний Суд застосував лише пункт 2.

Таким чином, автор клопотання не дотримав вимог частини першої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, подавши конституційну скаргу щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) положень Закону, які не були застосовані в остаточному судовому рішенні у його справі.

Аналіз конституційної скарги свідчить про те, що Багрова М.Л. не зазначила конкретних положень частини першої статті 60 Закону, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретних положень статей 22, 24, 38, 64 Основного Закону України, на відповідність яким належить перевірити оспорювані положення Закону.

Крім того, автор клопотання також не обґрунтував своїх тверджень щодо неконституційності положень частини другої статті 56, частин першої, другої статті 60 Закону, а фактично висловив незгоду з результатами їх

правозастосування Центральною виборчою комісією та судами, а також виклав власне бачення законодавчого регулювання окремих питань виборчого процесу.

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог частини першої, пунктів 5, 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Багрової Марини Леонідівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 56, частин першої, другої статті 60 Закону України „Про вибори народних депутатів України“ від 17 листопада 2011 року № 4061–VI зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

